

حضرت فاطمه (س) در کلام پیامبر (ص) و حضرت علی (ع)

نگاهی به جایگاه حضرت فاطمه (س) به عنوان سرور زنان عالم در نزد پدر بزرگوارش حضرت محمد (ص) و همچنین همسر ارجمندش حضرت علی (ع) بهتر می تواند مقام والای ام الائمه را نشان دهد.

نگاهی به جایگاه حضرت فاطمه (س) به عنوان سرور زنان عالم در نزد پدر بزرگوارش حضرت محمد (ص) و همچنین همسر ارجمندش حضرت علی (ع) بهتر می تواند مقام والای ام الائمه را نشان دهد. به گزارش خبرگزاری مهر، پیامبر گرامی اسلام (ص) به حضرت فاطمه دختر بزرگوارشان خیلی علاقه داشت و روایات زیادی از ایشان درباره زهرای اطهر (س) نقل شده که مواردی از آن را ذکر می کنیم.

- فاطمه پاره تن من است هر که او را به خشم آورد مرا به خشم آورده است .

- علی جان، فاطمه پاره تن من و نور چشم و میوه دلم می باشد.

- فاطمه مایه سرور و خوشحالی من است، همچنین دو فرزندش میوه دلم و همسرش نور چشم من می باشد.

- من و علی و فاطمه و حسن و حسین و نه فرزند از فرزندان حسین حجت های خداوند بر بندگان او هستیم، دشمنان ما دشمنان خدا و دوستان ما دوستان خدا هستند.

- علی جان، فاطمه امانت خدا و رسولش در نزد تو می باشد، پس از این امانت خوب نگهداری کن و می دانم که چنین خواهی کرد، بدان که او مریم کبری است.

- بهترین زنان اهل بهشت خدیجه و فاطمه و آسیه و مریم می باشند.

پیغمبر (ص) می فرماید: فرشته ای است که همین که قصد زیارت مرا می نماید از آسمان، پروردگار من اجازه می دهد او در زیارت من بشارت دهد مرا به این که فاطمه (س) بزرگان زنان امت من است.

* حضرت فاطمه (س) در کلام حضرت علی (ع)

افراد مختلف از زوایای متعددی نسبت به وجود مقدس ام الائمه حضرت فاطمه زهرا (س) سخن ها گفته اند. اما بهترین طریق برای درک مقام والای آن حضرت، تعریف و توصیفی است که شوهرش علی (ع) از ایشان نموده اند.

امیرالمومنین علی (ع) در آغاز زندگی زناشویی در پاسخ به سؤال حضرت رسول (ص) که فرمودند "همسرت را چگونه یافتی؟" حضرت زهرا را به عنوان بهترین همسری که با کمک او می توان خدا را اطاعت نمود معرفی کردند.

همچنین امیرالمومنین علی (ع) همیشه در زندگی زناشویی نهایت علاقه خود را به حضرت زهرا (ع) ابراز می داشتند و بدون اطلاع او کاری انجام نمی دادند و از مشورت و همفکری او بسیار مشعوف می شدند و حتی گاهی حضرت امیرالمومنین (ع) برای اثبات سخنان خود نزد دیگران به فرمایش های حضرت زهرا (س) استدلال و استشهادی می فرمودند.

هنگامی که حضرت زهرا (س) در آخرین ساعت های وداع به امیرالمومنین (ع) فرمودند: ای پسر عمو! در طول عمرم هرگز به تو دروغ نگفتم، خیانت نکردم و هیچ گاه با تو مخالفت ننمودم، امیرالمومنین (ع) چون این سخنان را شنیدند در پاسخ فرمودند: آری ای دختر پیامبر! معاذ الله که تو خلافتی را مرتکب شده باشی. مرتبه خداشناسی، نیکوکاری، تقوا و خداترسی تو بالاتر از آن است که با من مخالفت کرده باشی. جدایی از تو برایم بسیار مشکل است ولی این کار چاره پذیر نیست.

همچنین اشعاری که حضرت علی (ع) در حال تب، احتضار رحلت و فراق همسر بزرگوارش سروده اند نشان می دهد که حضرت به دختر پیامبر (ص) علاقه وافری داشتند.

میزان علاقه امیرالمومنین (ع) به حضرت فاطمه (س) و اینکه فرموده اند هرگز فراق تو بر من محو شدنی و فراموش شدنی نیست می رساند که حضرت چگونه شوهری برای ام الائمه بودند.

ایشان در جایی می فرمایند: "هر کسی بمیرد مدتی برای او عزاداری می کنند و سپس فراموش می شود. اما ای فاطمه عزیزم تو چنان در دل علی جا گرفته ای که هرگز فراموش نمی شود محبت تو در دل علی با شیر عجین شده و با جان به در رود."

وی در جای دیگر نیز می فرمایند: من هرگز فاطمه را در طول مدت زندگی مشترک به غضب نیاوردم و هیچگاه مخالف میل او رفتار نکردم و دوستی مانند فاطمه برای من دیگر پیدا نخواهد شد."

بازهم می توان میزان علاقه حضرت به دختر پیامبر (ص) را در موقع غسل ایشان فهمید که چون دست امیرالمومنین (ع) به بازوی حضرت فاطمه (س) خورد مانند زن طفل از دست داده، فریاد کشیدند.

حضرت علی (ع) بعد از شهادت حضرت فاطمه زهرا (س) همه روزه به سراغ قبر حضرت زهرا می رفتند و از او یاد می کردند و خود را بر روی خاک قبر او می افکندند.